

κοριός

κοριός, ο, ουσ. [<αρχ. κόρις], ο κοριός· ειδικός μικροπομπός για την υποκλοπή τηλεφωνικών συνδιαλέξεων ή μικροπομπός που τοποθετείται στο σώμα κάποιου για να παρακολουθούν τη συνομιλία που έχει με κάποιον ή για να γνωρίζουν ανά πάσα στιγμή σε ποιο μέρος βρίσκεται: «βρήκε έναν κοριό στην τηλεφωνική του συσκευή και φοβάται πως έχουν μάθει όλα τα μυστικά του || οι αστυνομικοί έβαλαν κοριό στον άνθρωπό τους για να μπορέσουν ν' ακούσουν όλη τη συνομιλία του με τον έμπορο ναρκωτικών». Συνών. *ψείρα*.

- *θα πιάσουμε κοριούς*, έκφραση δυσφορίας σε περίπτωση συνωστισμού πολλών ατόμων σε μικρό, στενό χώρο: «έτσι όπως είμαστε στριμωγμένοι σ' αυτό το λεωφορείο, θα πιάσουμε κοριούς»· βλ. και φρ. *θα πιάσουμε αράχνες*, λ. [αράχνη](#).

- *κάνω τον κοριό*, προσποιούμαι άγνοια, προσποιούμαι πως δεν ξέρω, πως δεν καταλαβαίνω: «μην κάνεις τον κοριό, κάθε φορά που μιλάμε γι' αυτό το θέμα!»·

- *κάνω τον ψόφιο κοριό*, κάνω το παν για να μη γίνει αντιληπτή η παρουσία μου, προσποιούμαι τον κοιμισμένο, γιατί πρόκειται να υποστώ κάποια επίπληξη ή τιμωρία: «όση ώρα ήταν ο πατέρας μου στο σπίτι, έκανα τον ψόφιο κοριό στο κρεβάτι»·

- *παριστάνω τον ψόφιο κοριό*, βλ. φρ. *κάνω τον ψόφιο κοριό*.

- *πιάσαμε κοριούς*, ήμασταν συνωστισμένα πολλά άτομα σε μικρό, σε στενό χώρο: «σε κάθε στάση ανέβαιναν και νέοι επιβάτες, ώσπου στο τέλος πιάσαμε κοριούς»· βλ. και φρ. *πιάσαμε αράχνες*, λ. [αράχνη](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας